

ת"פ 55841/02/16 - מדינת ישראל נגד חליל חסווה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 55841-02-16 מדינת ישראל נ' חסווה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד שירליו אוחיון

המאשימה

נגד

חליל חסווה ע"י עו"ד לאה צמל

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות של פריצה לרכב ובשתי עבירות של גניבה. הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בשאלת העונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.01.16 בשעת צהריים, התפרץ הנאשם לשתי מכוניות אשר חנו בחניון גבעת המבחר בירושלים. הנאשם ניפץ את חלונות המכוניות וגנב מתוכן מטען למצבר, סכום כסף קטן, מערכת רדיו דיסק ותיק ובו מסמכים אישיים.

להשלמת התמונה אציין, כי הנאשם הודה ונקבעה אשמתו בפני כב' השופטת לומפ ביום 07.09.16 ועניינו הועבר אליי, על מנת לדון בו יחד עם בקשת המאשימה להפקעת צו של"צ אשר הוטל על הנאשם במסגרת תיק קודם (ת"פ 40863-06-12).

ביום 02.07.17 דחיתי את בקשת המאשימה להפקעת צו השל"צ, לאור המלצת שירות המבחן לאפשר לנאשם להשלים את מכסת שעות השל"צ שנותרה לו, בטרם יגזר דינו בתיק זה.

ביום 13.11.17 עדכן שירות המבחן כי הנאשם השלים את שעות השל"צ שהוטלו עליו בתיק הקודם, השתלב מיוזמתו בקהילה שיקומית ועל כן דחיתי את גזירת דינו על מנת לעקוב אחרי המשך ההליך הטיפולי בו שולב.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה טענה, כי אמנם הנאשם ראוי לשבח על ההליך הטיפולי אותו עבר, אך אין בכך כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש והארכת מאסרים מותנים שלחובתו. לאור אלה, ביקשה להשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר ולהפעיל באופן חופף מאסרים מותנים שלחובתו.

ב"כ הנאשם הפנתה לנסיבותיו המיוחדות של הנאשם ולשיקומו, אשר דרש מן הנאשם מאמצים רבים והביא לשינוי

עמוד 1

משמעותי בחייו ולהתייבבות מצבו. לאור אלה, ביקשה ב"כ הנאשם להימנע מהטלת מאסר ממש ולהסתפק בהטלת צו של צד לצד צו מבחן שילווה אותו בהמשך שיקומו.

הנאשם ביקש לומר את המילה האחרונה. בדבריו אמר, כי הוא מצטער על מעשיו, הבטיח כי ימשיך בטיפול וביקש לתת לו הזדמנות נוספת.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה. הנאשם התפרץ למכוניות חונות וגנב מתוכן רכוש ופריטים אישיים. מדובר במעשים הפוגעים ברכושם של אזרחים תמימים. גרועה מהפגיעה הרכושית היא תחושת הפגיעה בבטחון האישי והמטרד הכרוך בתיקון המכונית ושחזור הרכוש שנגנב מתוכה.

בתי המשפט עמדו לא אחת על החומרה שבביצוע עבירות רכוש בכלל והתפרצות לרכב בפרט, אשר הינן עבירות שקל לבצען אך קשה לגלות את מבצעה, ועל כן יש צורך בענישה מוחשית ומרתיעה על מנת להאבק בהן. ר' למשל עפ"ג (חי') 20738-08-14 מדינת ישראל נ' נאדר אבו חאטום:

"מדיניות הענישה בעבירות שבוצעו בנסיבות דומות נעה בין מספר חודשי מאסר לבין שנת מאסר. ראוי, למשל, ת"פ 22913-03-12 (ת"א-יפו) מדינת ישראל נ' רומן חרפל (28.11.13) בעבירה של פריצה לרכב וניסיון לגניבה ממנו, בנסיבות בהן הותקף הפורץ על ידי בעל הרכב, קבע ביהמ"ש מתחם ענישה לעבירה זו הנע בין 4 ל- 10 חודשי מאסר; ת"פ 35631-09-10 (י-ם) מדינת ישראל נ' רפי אוחנה (22.3.11), שם נגזרו על נאשם בפריצה לרכב, ללא שנגנב דבר, 14 חודשי מאסר בפועל. אכן, לעיתים נגזרים עונשי מאסר לביצוע בעבודות שירות, אולם אלה מוטלים כאשר קיימות נסיבות מקלות וקיים אופק שיקומי ואין בהם כדי לומר שהרף התחתון של מתחם הענישה הוא עבודות שירות."

בקביעת מתחם העונש, אביא בחשבון כי המעשים בוצעו ללא כל תחכום וניכר בהם כי בוצעו ללא תכנון מוקדם, לשם סיפוק דחף רגעי. לאור אלה מתחם העונש ההולם הוא מאסר בפועל, הנע בין מספר חודשים שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר, לצד עונשים נלווים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1971, נשוי ואב לשניים. לחובתו הרשעות קודמות רבות במגוון עבירות:

בשנת 1985 הורשע בעבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 1987 הורשע בעבירת הצתה ונדון לארבעה חודשי מאסר לצד מאסר מותנה וקנס.

בשנת 1990 הורשע בעבירה של החזקת סמים והוטל עליו מאסר מותנה.

בשנת 1991 הורשע בעבירת סמים ונדון לשנת מאסר, אשר כלל הפעלת מאסר מותנה שהיה לחובתו.

בשנת 1995 הורשע בעבירת התפרצות לבית עסק ונדון לשמונה חודשי מאסר לצד מאסר מותנה.

בשנת 1995 הורשע בעשרות עבירות רכוש (שעיקרן היזק לרכב וגניבה) במסגרת 40 תיקים, ונדון לשש שנות מאסר לצד הטלת מאסרים מותנים משמעותיים.

בשנת 2000 הורשע בעבירת סמים ונדון לשנת מאסר לצד מאסר מותנה ופסילת רשיונו.

בשנת 2006 הורשע במספר עבירות של פריצה לרכב וגניבה ממנו וכן בהחזקת סכין ונדון לעשרה חודשי מאסר לצד הטלת מאסר מותנה.

בשנת 2006 הורשע בעבירת סמים ונדון לחודש מאסר לצד הטלת מאסר מותנה.

בשנת 2014 הורשע בשלוש עבירות של התפרצות לרכב וגניבה ממנו והוטלו עליו מאסרים מותנים, צו של"צ וצו מבחן. המאסר המותנה שהוטל על הנאשם באותו הליך הוא בר הפעלה בשל הרשעותיו של הנאשם בהליך שלפני.

שירות המבחן הכיר את הנאשם וליווה אותו כבר במסגרת תיקו הקודם (ת"פ 40863-06-12), אשר נדון לפני. באותו תיק נדון הנאשם בשל עבירות דומות, ובשל הליך שיקומי מוצלח אותו עבר גזרתי עליו מאסר מותנה ושל"צ. הנאשם מעד במסגרת ההליך הטיפולי ועבר את העבירות מושא התיק הנוכחי, ובשל מעצרו לא ביצע את שעות השל"צ אשר הוטל עליו. בשל כך הוגשה לצד כתב האישום בתיק זה גם בקשה להפקעת צו השל"צ. בסופו של יום, לאור עמדת שירות המבחן והתרשמותי מהנאשם, נתתי לו הזדמנות נוספת להשלמת שעות השל"צ, והוא אכן סיים לרצות.

תסקיר שירות המבחן מיום 13.12.17 עדכן כי הנאשם שולב בקהילת "אלפטאם", לאור קשייו והתמכרותו לסמים. השירות ראה כי לנאשם נזקקות טיפוליות והמליץ לדחות את הדיון בעניינו על מנת לבחון אפשרויות טיפול. לאור המלצת שירות המבחן, נדחה הדיון במספר חודשים.

מתסקיר נוסף שהוגש ביום 20.03.18 עלה, כי הנאשם המשיך את הטיפול בקהילה מיוזמתו, הביע מוטיבציה להמשיך בטיפול על מנת לחזק את דפוסיו החיוביים ולהמנע משימוש בסמים. לאחר התייעצות עם גורמי הקהילה, המליץ שירות המבחן על דחייה נוספת. לאור המלצת השירות, ובהסכמת הצדדים, נדחה הדיון פעם נוספת.

מתסקיר מסכם מיום 11.06.18 עולה, כי הנאשם נמצא מזה 7 חודשים בקהילה הטיפולית, משתף פעולה באופן מלא, מקבל את הנחיות הצוות ונראה כי מצבו הנוכחי יציב. הנאשם הביע רצון להעביר את משפחתו לאזור טייבה, בו ממוקמת הקהילה הטיפולית "אלפטאם" ולהמשיך לקבל טיפול מתמשך. לאור אלה, העריך שירות המבחן כי הגיעה העת לסיים את התיק ולהטיל על הנאשם צו מבחן במסגרתו תימצא לו מסגרת המשך לטיפול לצורך המשך ליווי ושמירה על אורח חיים נקי מסמים. לעניין העונש, המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף מצומצם, על מנת לאפשר לו לפרנס את משפחתו ולהשקיע בטיפול.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי את עברו המכביד, אשר יש בו כדי ללמד על העדר מורא החוק ועל כשלון ההרתעה בעניינו. מאסרים ארוכים, כמו גם מאסרים מותנים שהוטלו על הנאשם פעם אחר פעם, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות משכך, יש טעם בעמדת המאשימה, כי יש לגזור על הנאשם מאסר משמעותי.

מנגד, הנאשם נמצא מזה מספר שנים במסלול אחר ועושה מאמצים ניכרים לשקם את חייו. המעשים מושא תיק זה

מלמדים אמנם על מעידה, אשר קרתה בשעת משבר אישי, אך יש בהם דווקא להאיר את ההליך השיקומי אותו עובר הנאשם וללמד עד כמה קשה דרכו של אדם להחלץ מעולם הסמים והפשע, שהרי לפתח חטאת רובץ, ולא לכל אדם קל למשול בו.

לאחר לבטים, ולא בלי היסוס, ראיתי לאמץ את המלצת שירות המבחן, להאריך את המאסר המותנה שלחובת הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ. מקובלת עלי עמדת שירות המבחן, כי השתת מאסר תסיג את הנאשם לאחור לדפוסים אותם הוא מנסה לנטוש, ויש לאפשר לו לרכז את כוחותיו בפרנסת משפחתו ושמירה על עצמו. ועם זאת על הנאשם להבין, כי הזדמנות שניה היא דבר נדיר, ועליו להשכיל ולנצלה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאריך בשנתיים מהיום מאסרים מותנים של ששה חודשים ושלושה חודשים שהוטלו על הנאשם בתיקו הקודם (ת"פ 40863-06-12).

ב. צו מבחן לשנה מהיום.

ג. 200 שעות של"צ.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשע"ח, 01 יולי 2018, במעמד הצדדים.